

מ"ת 66151/09/16 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד י ח ז

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 66151-09-16 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' ז (עציר)
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד
המשיב י ח ז (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות **איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש**, שבוצעו לכאורה ביום 24/9/16 באזור קבר הרשב"י שבמירון.

על פי המיוחס לו, איים הנאשם לפגוע בשוטר סיור שנקרא להגיע למקום על ידי מאבטח, אגב פעילות שגרתית. כשהיה השוטר במקום, צעק המשיב לעברו צעקות בגנות המשטרה, בין היתר כי המשטרה הנה "ארגון של רשעים". השוטר התעלם מדברי המשיב ועזב את המקום.

אותו שוטר נקרא שוב למקום בעקבות קטטה בה היה המשיב מעורב. בשלב זה, השמיע המשיב איומים באזני מאבטחים, בהם איים לפגוע באותו שוטר. בין האיומים התבטא המשיב כי ישחט את השוטר, יפגע בו ובבני משפחתו, וכיוצ"ב.

גם על המאבטחים עצמם איים המשיב, על פי המיוחס לו, בכך שאמר להם: "אם אתם גברים בואו ליער".

בהמשך, השתתף המשיב בתגרה, שבמהלכה תקף לכאורה מתלון ששהה אף הוא במתחם, שאותו הכה בפניו ובגופו, גרם לו לחתך בגבה, עד שאותו מתלון נזקק לטיפול רפואי בבית החולים.

ראיות לכאורה

2.

ב"כ המשיב אישרה כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי עבירת האיומים המיוחסת.

בכל הנוגע לעבירת התקיפה הגורמת לחבלה - נטען כי לא מתקיימות ראיות לכאורה ברמה מספקת, שכן דובר בתגרה או קטטה הדדית בין השניים, ולא בתקיפה כמיוחס בכתב האישום. ב"כ המשיב טענה כי גם המשיב נחבל בפניו, כי חבלותיו מתועדות, וכי המתלון נמלט מהמקום.

בנקודה זו, יצוין כי המבקשת אישרה כי גם נגד המתלון קיימת טיוטת כתב אישום בתיק, אשר טרם הוגשה ככתב אישום רשמי, עוד צוין כי המתלון, בניגוד למשיב, לא נעצר.

הסנגורית הפנתה לראיות בתיק המלמדות לדידה על כך שדובר בקטטה הדדית, וכי כך טופל האירוע על ידי המשטרה והמאבטחים.

3.

כידוע, שלב המעצר הנו שלב ראשוני בו אין בית המשפט מצופה, אף אינו יכול, לבחון את החומר הגולמי שנאסף במבחנים של מהימנות.

ב"כ המשיב טענה כי הדמויות שנחקרו בפרשה - המשיב, המאבטחים, השוטר והמתלון, מכירים זה את זה משהייה שגרתית במתחם קבר הרשב"י. בעת שמיעת הראיות ייבחנו לעומק רכיבי ההתנהגות, הניואנסים העדינים שיש וישפיעו על אמידת חומרת המעשים, וחלקו של כל אחד ואחד מהמעורבים ומהעדים.

בשלב זה, בחינתן של הראיות מביאה למסקנה כי מתקיימות ראיות לכאורה לכך שחלקו של המשיב באירוע האלים בינו לבין המתלון היה חלק מרכזי וכי הוא, ולא המתלון, היה זה שתקף ונהג באלימות יזומה ומסוכנת.

4.

המתלון, י ח, מסר בהודעתו כי בעת ששהה במירון והעביר פעילות לילדים, הגיע "בחור", אשר אין כרגע מחלוקת כי הנו לכאורה המשיב, ש"נראה שיכור" כמו גם "מלא זעם וחיפוש לריב או משהו" (הודעת י ח מיום 24/9/16 ש' 4 ואילך), והפריע לפעילות. ח

מסר כי הוא ואף אחרים ביקשו מהמשיב לזוז ולא להפריע, וכי המשיב בתגובה אמר לו:

"שלא תעז עוד פעם לומר לי מה לעשות", התקרב אליו והלם בו באגרופ בעינו.

התיק מכיל תיעוד רפואי, כמו גם צילום פניו החבולות של המתלון.

5.

אמת הדבר כי גם המשיב נחבל לכאורה, וגם חבלותיו תועדו, ואולם המתלון שלל בהודעתו את הטענה כי הוא היה זה שתקף את המשיב, וגם המשיב עצמו לא הציג גרסה עקבית לגבי הטענה כי היה זה המתלון שהכה אותו.

אמנם בחקירתו מיום 24/9/16 טען שאדם שביקש ממנו לעזוב את המקום הלם בו באגרופ (ש' 7), אך בהמשך טען שאחרים הכו אותו (ש' 9), ובנוסף, בעימות שנערך בינו לבין המתלון ביום 26/9/16, אמר המשיב לגבי המתלון: **"לא מכיר אותו, לא תקפתי אותו, ולא תקפתי אותו, הותקפתי על ידי ההמון"** (ניסוח זה

במקור).

דברים אלה מלמדים כי המשיב תולה את פגיעותיו באשמתם של אחרים, ולא של המתלונן.

6. בעדויותיהם של עדים לאירוע הצטיירה תמונה לפיה המשיב היה זה שהתגרה והתנהג באופן אלים ומתריס, וליבה את האלימות. אציין לדוגמא את דבריו של המאבטח חאתם ח'ריש, אשר לא תיאר אמנם איך החלה הקטטה בין המשיב למתלונן, אך תיאר את האירועים כך:

"הבחור שהוא רב איתו (המתלונן - רש"כ) הוא מוכר נותן נענע מחלק ביום שישי, אני יכול לזהות אותו, סך הכל הוא בחור שקט, אין אתו בעיות בכלל, אני ניסיתי להפריד ביניהם יחד עם עוד אנשים שהצטרפו ורצו להפריד אבל זריהן התעקש והיה כמו משוגע, כל הזמן איים על י, קילל אותו ורצה שוב לפגוע בו"

7. נתתי דעתי לכך שהאירוע דווח תחילה למוקד 100 כקטטה הדדית בין שניים, ואולם אין בכל רבותא, שעה שבירור מעמיק יותר שנעשה מיד עם הגיעה של המשטרה, ביסס, כפי שפורט לעיל, התנהגות אלימה של המשיב. גם כוונתה של המאשימה להגיש כתב אישום גם נגד המתלונן, כוונה אשר טרם יצאה לפועל, לא משפיעה על קביעתי.

מהמכלול האמור לעיל - אני קובעת כי **בנוסף לראיות המבססות לכאורה, וללא מחלוקת, את עבירות האיומים המיוחסות למשיב, קיימות גם ראיות כאורה לגבי עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש.**

עילת מעצר

8. ב"כ המשיב, אשר טענה כאמור לעיל כי אין רף ראיתי, ולו לכאורה, לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, טענה כי עבירת האיומים המיוחסת לו אינה מגלה עילת מעצר.

נטען כי המשיב סובל מ"תסמונת טורט" וכי בעטייה של תסמונת זו, אין הוא שולט במוצא פיו.

הוגש צילום מסמך מטעם קופת חולים לאומית, שבו רשום כי ביום 6/6/06 אובחן המשיב כלוקה בתסמונת טורט, ואף המשיב בחקירתו הזכיר את ליקויו, וטען כי אינו שולט בפיו.

משקבעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה גם לגבי תקיפתו וחבלתו של המתלונן, בנוסף לאיומים שהשמיע המשיב כלפי המאבטחים לפגוע בשוטר הסיוור - אני סבורה כי כלל התנהגותו של המשיב על פי כתב האישום מקימה עילת מעצר.

9. עדויות המאבטחים ממתחם קבר הרשב"י מתעדות כולן התנהגות חריגה אלימה ומסוכנת של המשיב,

אשר החלה בהתגרות בשוטר ובמאבטחים, המשיכה באיומים בוטים וקשים לפגוע באותו שוטר ובמאבטחים, הסלימה לקטטה ולתקיפתו של המתלונן, אשר לכאורה רק ביקש מהמשיב לא להפריע, ולהתנגדות לאחרים, שרצו להפריד.

המשיב התנהג באופן מאיים ואלים, ללא כל הסבר, וכתגובה להתנהגות סבירה של אחרים. קם חשש ממשי שמא יחזור על מעשים דומים ויסכן את הציבור.

10. מהותה של "תסמונת טורט" ומידת השפעתה על התנהגותו של המשיב יבחנו בהליך הפלילי, ואולם בשלב זה לא ניתן לתת לטענה לגבי תסמונת זו משקל מכריע.

המסמך הלקוני שהוגש, שאיננו מסמך רפואי, כי אם פלט מחשב של אבחנות, לא מתייחס לעומק לסוגיית תסמונת הטורט.

במסלול בירור הטענה לגבי תסמונת הטורט, יהיה בבוא העת צורך לבחון עניינים מרכזיים כמו מהות הלקות, אופן השפעתה, אמצעי הטיפול בה והאם המשיב נרתם לטיפול שהוצע לו, אם בכלל, בעבר, ושאלת השפעתם של גורמים אחרים.

אציין כבר עתה כי עיון בפרוטוקול מתיק פלילי קודם של המשיב, המתויק בתיק החקירה, חושף טענות על כך שהמשיב לא נרתם בעבר לטיפול פסיכיאטרי שהומלץ עבורו.

עוד עולה, בין היתר מתוך אותו מסמך של קופת חולים לאומית, כי המשיב הושפע משימוש חוזר בסמים ובחומרים שונים (אבחנה מיום 23/4/13).

לא ניתן להפחית משמעותית מחומרת ההתנהגות בשל תסמונת הטורט.

11. עברו הפלילי של המשיב, שהשתחרר לפני זמן לא רב מבית הסוהר, לאחר שנשפט למאסר של 22 חודשים בגין תיקי רכוש סמים ואלימות, ושגדו **תלוי מאסר מותנה בר הפעלה** - מוסיף לקביעה כי הוא עלול לסכן את הציבור.

מתקיימת לפיכך עילת מעצר.

חלופת מעצר

12. ב"כ המשיב הציעה לשחררו לבית אביו במרכז הארץ, שם הוא מתגורר עם בת זוג. אחיו של המשיב, חייל צה"ל לפני שחרור, הציע עצמו כמשמורן נוסף.

לא התרשמתי מהחלופה המוצעת כמספקת בנסיבות המקרה, ולנוכח נסיבותיו של המשיב.

לאב עבר פלילי, הוא סובל מנכות, לגביה העדיף שלא למסור מידע, ולא שוכנעתי, מתוך התרשמות אישית, ולאחר שהעיד בפני, ביכולתו לפקח על המשיב בביתו.

האח הצעיר, הנמצא ממילא מחוץ לבית עד שישתחרר, לא הותיר רושם סמכותי.

מתוך תיק החקירה עולה, כי ערב מעצרו התגורר המשיב במתחם הרשב"י באוהל.

ההצעה שהוצעה על ידי המשיב נדחית, ואולם מצאתי כי נכון יהיה לבדוק את נתוניו של משיב צעיר זה באמצעות תסקיר מעצר, שמא ימצאו לו משמורן ראוי וחלופת מעצר הולמת.

נקבע לקבלת תסקיר מעצר והמשך דיון ליום 22.11.16 שעה 09:00.

לבקשת ב"כ המשיב לאחר הקראת ההחלטה - אני מורה לפסיכיאטר המחוזי לבצע בדיקה למשיב, ואם יימצא לכך צורך, אזי גם הסתכלות, והכל עפ"י שיקול דעתו המקצועי של הפסיכיאטר המחוזי.

המשיב במעצר עד החלטה אחרת.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ז, 09 אוקטובר 2016, במעמד הנוכחים.